

(Zá)školáček

č. 2

květen - červen 2016

Obsah

Čtvrtáci v Žiaru 1 - 6

Jaro ožívá – stěhovaví ptáci jsou tady 7 - 8

V družině 2 jaro ožilo 9

Dopravní a zdravotnická soutěž 10

Postřehy z TŽ aneb Jak se válčují plechy 11

Adéla vítězkou pěveckých přehlídek 12

Korchem 2016
Alexandra Sikorová 13

U hasičů v Nošovicích 14 - 16

Křížem krážem Dnem dětí 17 - 23

Cesta skrz kruhy 18

Kdo naplní sklenici lžičkou vody? 19

Taneční klub – pohyb, to je ono 20

Citron v kruhu 21

Ochutnávka 22

Nakresli to poslepu 23

Recyklohraní aneb Jak rozebrat pračku 24

Náš milý školní klub 25

Soutěž klubu pro družinku 26 - 27

Družinka na přírodovědné vycházce
soutěžila 28

Pohyb a příroda – to je naše 29

Odpoledne v knihovně 30

Projekt Školní zahrada 31

Katčin kroužek tvoření 32 - 33

Milujeme tvoření z hlíny
Kroužek keramiky 34 - 35

Jsem postava z knihy
Čtenářská dílna 36 - 37

Procházka komiksy a Walkerem-
Procházkou 38

Komiksy hravé a dravé
Komiks 39 - 41

Čtete Thomase Brezinu
Hunger Games 1 Aréna smrti 42

Klaudie a Nikolas řeší záhady
Komiks 43

Víte, o kom se mluví? 44 - 48

Festival kreslení v Komorní Lhotce 49 - 53

Výtvarné etudy Katky Bilkové 54

Hádejte, kdo to je? 55

Luštění pro všechny 56 - 57

Autorkou ilustrace na titulní straně je
Anička Antošová z 2. třídy

Čtvrtáci v Žiaru

Tady jsme byli ubytovaní.

Ráno jsme vstali, uklidili jsme si pokoj a později jsme šli na rozcvičku.

Johanka
Po snídani jsme se šli učit. Učili jsme se asi tři hodiny. Poté jsme odcházeli na oběd a po obědě jsme se chystali na odpolední klid. Odpoledne jsme měli nazvané třeba sportovní odpoledne.

Eliška

Kristýna Valachová

Druhý den jsme šli na horu Baranec a pozorovali jsme okolí, například květiny. Vyšli jsme nahoru a zjistili jsme, že chata Baranec je zamčená. Byl tam malý rybníček. Pozorovali jsme ryby, které v něm plavaly.

Lucie
Po cestě na horu Baranec jsme já, Aňa a Kája dělaly blbosti. Když jsme šli zpátky, šla s námi i Julča. Krátily jsme si cestu zpíváním. Zpívaly jsme písničky od youtubera Kovyho.

Elen

Už když jsme přijeli, šli jsme na procházku. Paní učitelka nám dala úkol. Měli jsme po cestě sbírat přírodniny. Já a Karolína jsme se rozhodly, že z nich uděláme ježka. Nasbíraly jsme šišky, mech, kámen, sedmikrásku a pampelišku. Šišky jsme použily jako bodliny, kámen jako hlavu, sedmikrásky jako oči, mech jako trávu a zbytek jsme použily jako ozdobu na trávu. ... A vyhrály jsme poslední místo.

Johanka

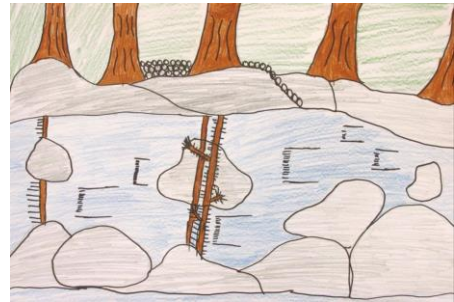

Anna Baronová

Olympiáda

Měli jsme sportovní odpoledne. Soutěžili jsme ve družstvech. Chodili jsme po lanu a museli jsme udržet rovnováhu. Házeli jsme míčky do pneumatiky. Přecházeli jsme kužely a přitom jsme drželi lžičku s míčkem, který nám nesměl spadnout. Skákali jsme do kruhu. Přetahovali jsme se lanem. Nesli jsme kládu, běhali jsme, pinkali si s nafukovacími balónky.

Eliška

Adam Guziur

Výlet do Medvědího dolu

Po snídani jsme šli do Medvědího dolu. Šli jsme přibližně deset minut. Dozvěděla jsem se tam hodně informací.

Johanka

V jeskyni to bylo velmi zajímavé. Po cestě jsme narazili asi tak na pět permoníků. Průvodkyně nám řekla, že permoníci se zdravili „Zdař Bůh“.

Elen

Když jsme vyšli z jeskyně, sbírali jsme ploché kamínky.

Elen

Elen Machandrová

Po cestě z Medvědího dolu jsme sbírali kameny.

Mirek

Fotosoutěž

Osmý den jsme šli po výuce do společenské místnosti a pan učitel nám řekl, že jdeme na vycházku

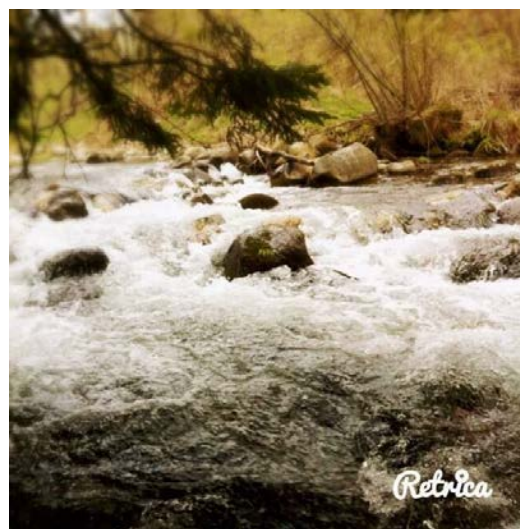
a do každé skupiny si máme vzít mobil. Každá skupinka měla vyfotit něco zajímavého. Když jsme se vrátili do chatky, měla v každé skupince vybrat nejlepší obraz, který nafotili. Večer jsme hlasovali, kdo udělal nejlepší fotku. Vyhrála čtvrtá skupina.

Kristýna

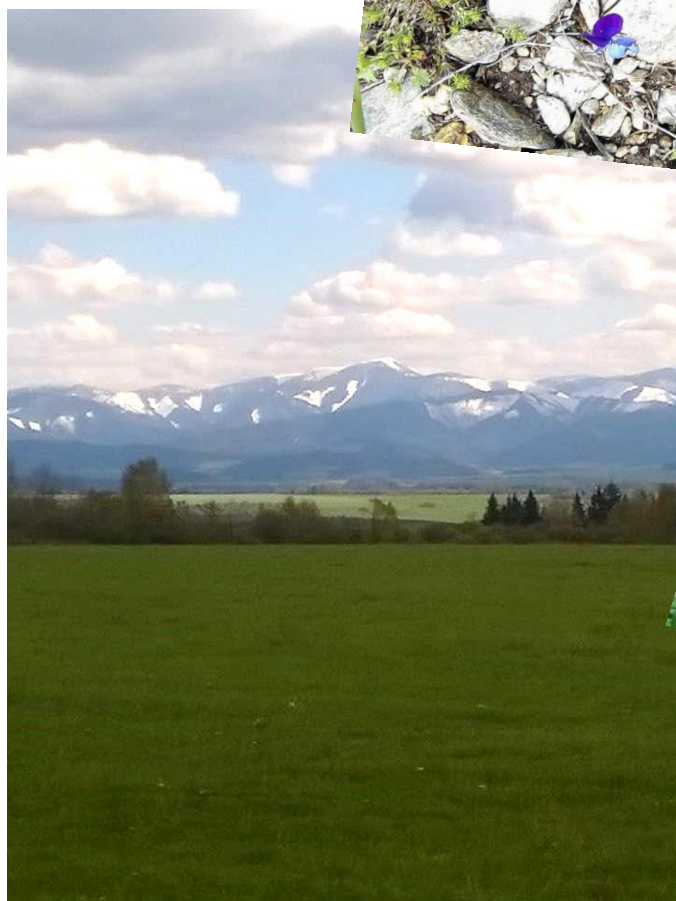

Matyáš Valenta

Fotografie vybrané do fotosoutěže

1. místo

Autory vítězné fotografie jsou
Jakub, Šimon, Svatopluk
a Veronika

Šimon Šimeček

Přednášky o zajímavostech

Asi se mi nejvíce líbila přednáška o svištích, bylo to docela poučné. Líbily se mi všechny přednášky.

Sára

Druhý den po večeři byla přednáška o houbách. Den se mi líbil, ale trochu se mi nelíbila ta přednáška.

Lucie

Čtvrtý den jsme měli přednášku o horské službě a po přednášce jsme opékali jablka.

Aleš

Osmý den jsme šli po večeři na přednášku o národním parku. Vyprávěli nám o jelenech, medvědech, vlčích a o liškách.

Adam

Nákupy

Devátý den po snídani nám řekli, že pojedeme nakupovat. Tak jsme se sešli dole a jeli jsme autobusem. Ale než jsme dojeli do města, zastavili jsme se ve Stanišovské jeskyni.

Šimon

V té jeskyni nebyl ani jeden život kromě takového malého brouka. Ten brouk byl tak malý, že ho ani nebylo vidět.

Richard

Když jsme vyšli z jeskyně, začalo hodně pršet. Tak jsme rychle jeli do Liptovského Mikuláše. Tam jsme šli do nákupního centra. Na nakupování jsme měli jenom půl hodiny.

Měli jsme nakoupeno, ale zjistili jsme, že náš autobus se zpozdí o třicet minut. Tak jsme šli ještě do McDonaldu.

Přijeli jsme zpátky na ubytování a stavěli jsme sněhuláka, protože tam nasněžilo.

Šimon, Štěpán, Jakub

Vodopád

Mirka Kellerová

Přáníčka a dárky pro maminky

Museli jsme se učit, byla to úplná nuda jako ve škole. Ale pak jsme šli na procházku, nasbírali jsme přírodniny a potom jsme dělali překvapení pro rodiče – ozdobené kamínky a také dopisy.

Sára

Po obědě byla vycházka, sbírali jsme kameny. Potom jsme šli zpátky na chatu a dělali jsme dárky pro mamky.

Mirek

Čarodějnice – 10. den

Dělali jsme čarodějnické oblečení. Na večer nám koupili párky, než jsme je opékali, dělali jsme košťata. Teple jsme se oblékli a šli jsme ven – opékali jsme párky a hráli jsme hry. Byl to super den.

Mirka

Jaro ožívá – stěhovaví ptáci jsou tady

Do projektu Jaro ožívá se zapojilo mnoho škol, mezi nimi i naše Masarykova ZŠ. Projekt se zaměřil na mapování ptáků přilétajících z teplých krajín. Zapojit se mohl každý, kdo si všímá okolního prostředí.

Na webových stránkách Jaro ožívá se zaznamenává, kde se daný druh ptáků vyskytl a kolik lidí tyto ptáky při pozorování vidělo.

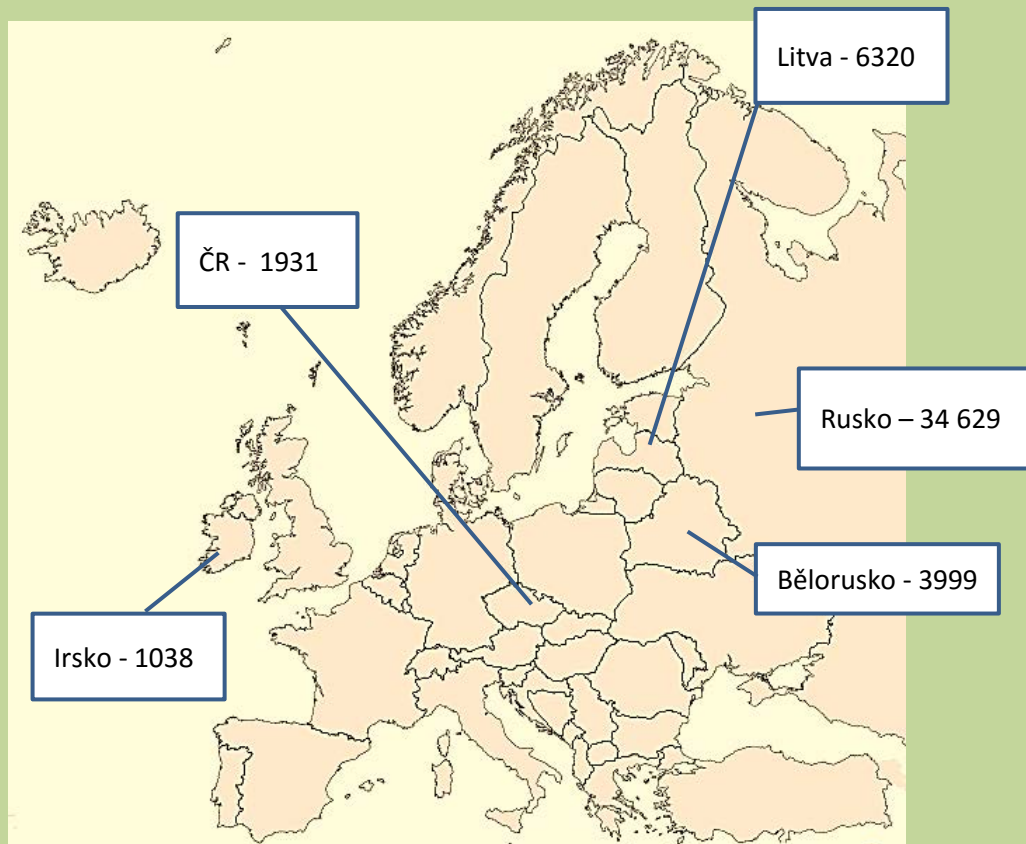
Projekt se uskutečňuje ve státech celé Evropy a Česká republika patří v monitorování stěhovavých ptáků mezi nejlepší státy.

Miriam Černá, 5. tř.

Informace o tom, kolik pozorování bylo v jednotlivých státech Evropy uskutečněno, najdete na <http://www.springalive.net/cs-cz/springalive/about-spring-alive-9>.

Přikládáme mapu Evropy s počtem pozorování v neúspěšnějších státech. Čísla jsou ze dne 6. 6. 2016.

RED

<http://www.stepmap.de/landkarte/europa-blanko-1269343>

Co je projekt Jaro ožívá

Jaro ožívá je mezinárodní projekt, který v naší republice organizuje Česká společnost ornitologická.

Zabývá se sledováním jarního návratu některých tažných ptáků z teplých krajín.

Projekt probíhá již řadu let vždy od 1. března do 1. června a ze získaných údajů vědci vyhodnocují, jak rychle a kudy ptáci letí, zda je jejich návrat ovlivněný změnami klimatu, především globálním oteplováním.

Obdobný projekt probíhá také v Africe na podzim, kde naopak sledují přilet ptáků do zimovišť.

<http://www.naturfoto.cz/kuckacka-obecna-fotografie-462.html>

Jak se do projektu zapojit?

Do projektu se může lehce zapojit kdokoli. Stačí si zapamatovat datum prvního pozorování čápa, kukačky, vlaštovky nebo rorýsa a ten odeslat prostřednictvím webových stránek projektu www.springalive.net/cs-cz společně se svým jménem a místem pozorování nebo nahlásit ve škole.

Mgr. Magda Luzarová

<http://www.naturfoto.cz/vlastovka-obecna-fotografie-1394.html>

Jak je to na naší škole?

Žáci naší školy se letos do tohoto projektu zapojili poprvé, a to v počtu 69 pozorovatelů! Nejaktivnější byli žáci 4. třídy, pozorování nahlásilo celkem 16 žáků. Byli jsme jedni z prvních v celé Evropě, kteří už 14. 2. nahlásili pozorování čápa - jednalo se o pozorování Simony Bobotové z 8. B.

<http://www.birdphoto.cz/>

Snadno je poznáte v letu:

- č. 1 – kukačka obecná
- č. 2 – vlaštovka obecná
- č. 3 – rorýs obecný

V družině 2 jaro ožilo

Lucie Foldynová

Kristýna Valachová

Daniel Waloszek

Karolína Hradská

Viktor Klapěč a Ladislav Szewieczek

Dopravní a zdravotnická soutěž

V pátek 6.5 2016 se žáci naší školy zúčastnili dopravní a zdravotnické soutěže v Třinci. Sraz před školou byl v 7:00 ráno a po nešťastném zmeškání prvního autobusu a ztrátě jednoho člena týmu mladších jsme odjeli do Třince. Tam jsme pěšky došli k Domu dětí a mládeže v Třinci.

A pak to začalo ... Nejprve nás prověřil teoretický test z pravidel silničního provozu a dopravních značek. Test byl v těžký, ale všichni jsme ho zvládli napsat.

Následovala praktická část. Nejprve zdravotnické stanoviště, kde jsme si každý vylosoval kartičku s úkoly ze zdravotní péče a první pomoci. Náš tým řešil šokovou polohu, tepenné krvácení, vázání trojčipého šátku a znalost přivolání první pomoci. Tady jsme si vedli velmi dobře a nebyl nám udělen ani jeden trestný bod.

Dále jsme se vydali na dopravní hřiště, kde jsme po stanovené trase jezdili na kole. Museli jsme dodržovat dopravní předpisy – příkazy, zákazy a přitom plynule jet.

Přestávku jsme vyplnili návštěvou blízkého Lidlu a tam jsme si koupili svačinu na posilněnou. Měli jsme fakt velký hlad i žízeň.

Jako poslední nás čekala jízda zručnosti, která byla opravdu těžká. Všichni jsme byli velmi nervózní a možnost získat velmi dobré umístění nám i trochu svazovala nohy. Nakonec jsme to ZVLÁDLI!!!

Tým mladších vybojoval v silné konkurenci nádherné třetí místo a tým starších neméně hodnotné místo čtvrté. Při vyhlásování výsledků jsme dostali různé odměny, medaile a pohár a byli jsme šťastní, vyčerpaní a plní emocí. Soutěž se mi moc líbila a příští rok si přeji jet zase.

Emma Sušovská, 6. B

Postřehy z TŽ aneb Jak se válcují dráty

Co? Exkurze.
 Kde a kdy? Třinecké železářny, 30. 5. 2016.
 S kým? S učiteli M. Luzarovou,
 P. Carbalem, I. Vranayovou.
 Proč? Nejdříve jsme byli na Úřadě
 práce ve Frýdku-Místku, tam se
 to domluvilo.

Zařídili pro nás autobus, který nás zavezl do Třince a také nás vozil uvnitř Třineckých železáren. Kdybychom měli chodit v areálu železáren pěšky, trvala by exkurze dvakrát déle nebo bychom navštívili jenom jeden provoz a dál už nic. Ten závod je tak velký, že kdybych tam měla pracovat, asi se tam ztratím.

Foto Mgr. M. Luzarová

Zajímavý byl postup výroby drátů. V jedné hale jede žhavé železo mezi takovými válci a lisuje se, dělí se, pořád je v pohybu mezi válci a ztenčuje se, až vznikne drát. Drát je stočený do kruhů a pořád rozžhavený jede po takovém pásu. Dále se upravuje. Na konci linky pak shora padá na takovou tyč. Pak se drát dopraví do haly, kde se navinuje a navinutý na cívkách se odváží.

Perličky: Drát navinutý na cívce je dlouhý asi 7 kilometrů.

Nejdříve jsme dostali helmy a ochranné brýle. Když jsme se v nich navzájem viděli, smáli jsme se, ale pak jsme zjistili, že je tam nosí každý pracovník.

Zajímavá byla vysoká pec. Viděli jsme ji zvenku. Taky jsme byli tam, kde se taví železo. Tam bylo vedro, ale dalo se vydržet. Dál nás autobus zavezl k budově válcovny, kde jsme viděli už hotové, ještě žhavé železo. Tady už jsme pocítili tak silné horko, jako by nás mělo spálit.

Dívali jsme se, jak rozpálené tyče železa jedou po takých válečcích a tvarují se, dostávají kulatý nebo hranatý tvar.

Nakonec jsme pěšky došli k budově, ve které se dělaly dráty. Tam to bylo velmi zajímavé. Jenom co jsme přišli k místu, kde pracovali dělníci, divili jsme se, jak tam mohou vydržet, protože nám hned začal vadit ten obrovský hluk a nesnesitelné horko.

Když je v létě venku 30°C, je uvnitř provozu 60-80°C. Uvnitř je nejlépe, když je v zimě venku teplota pod -5°C.

Pozn. Nejprodávanějším výrobkem v Třineckých železárnách je válcovaný drát. V roce 2012 se ho prodalo 976 tisíc tun. Při průměru 5,5 mm by tento drát **spojil 13x Zemi s Měsícem**.

http://www.trz.cz/web/trzocel.nsf/link/homepage_cz
 Denně jsme na lince schopni vyrobit drát dlouhý téměř 14 tisíc km. Kdybychom jej natáhli, dosáhne třeba do Argentiny.

<http://www.trz.cz/web/trzocel.nsf/link/msg>

Adéla vítězkou pěveckých přehlídek

Adéla zvítězila v krajském kole pěvecké soutěže zpěváků lidových písní Zpěváček 2016 a postoupila do národního kola přehlídky vítězů. Také zvítězila v soutěži Rozvíjej se, poupátko.

Zpěváček 2016

N.: Ahoj, díky, že jsi přišla. Chci se tě zeptat na pěveckou soutěž, ve které jsi postoupila do národního kola. O kterou soutěž jde?

A.: Je to soutěž Zpěváček 2016. Zpívali jsme lidové písně.

N.: Jaké písně jsi zvolila?

A.: Javorový ostrý a Idze dyždž. Vybrala jsem si je z nabídky, kterou mi dala paní učitelka Farná. V pravidlech soutěže bylo, že to musí být písničky z našeho regionu.

N.: Jak ses na vystoupení připravovala?

A.: Cvičila jsem s paní učitelkou ve škole, doma jsem tomu moc nedala.

N.: Jak ses cítila na pódiu?

A.: Věřila jsem si. A když jsem skončila, měla jsem dobrý pocit, že jsem zazpívala dobře. Už zpívám na pódiiích dost dlouho, takže trému nemívám. Byla jsem úplně v pohodě a uklidňovala jsem spolužačky, se kterými jsem také zpívala.

N.: Zpívala jsi v kroji. Jaký je to kroj, který jsi měla na sobě?

A.: Je to těšínsko-slezský kroj. Půjčila jsem si ho v polské škole.

N.: Jak se připravuješ na národní přehlídku? A kdy a kde se bude konat?

A.: Teď už se nepřipravuju, protože kolo už proběhlo. Bylo to ve Znojmě 15. května. Byla jsem zařazena jako náhradnice, i když jsem v krajském kole zvítězila. Asi se to stalo proto, že se ztratily noty k mým písním. Ale pak mě do Znojma ani nepozvali.

Rozvíjej se, poupátko

Přišla jsem, zazpívala jsem, zvítězila jsem

Již od 5. třídy se zúčastňuji pěvecké soutěže Rozvíjej se Poupátko.

Z této soutěže jsem si vždycky odnesla nějaké umístění. Tento ročník se mi opravdu vyvedl.

Do soutěže jsem si připravila píseň od zpěvačky Adele "When We Were Young".

Za tento song jsem získala 1. místo a k tomu mi porota ještě udělila absolutní vítězství v celé soutěži.

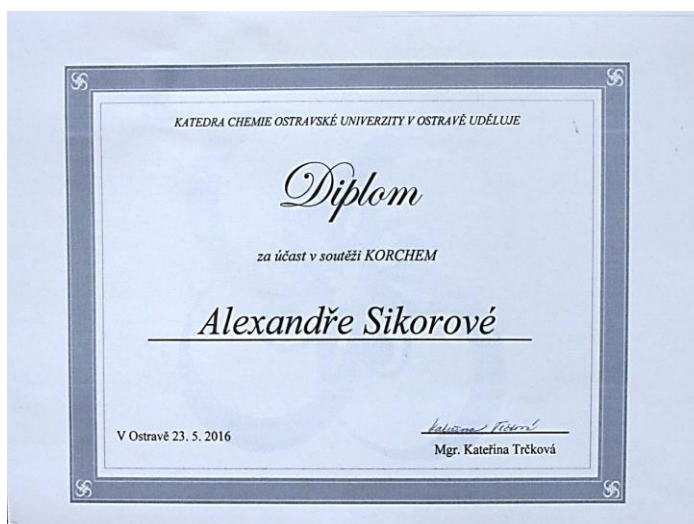
Na toto moje pěvecké období na Masarykově základní škole budu vzpomínat vždy moc ráda.

Korchem 2016

24. května jsem jela s paní učitelkou Luzarovou na vyhodnocení soutěže KORCHEM, tedy Korespondenční chemické soutěže. Vyhodnocení se konalo v Přírodovědné fakultě v Ostravě.

Do Ostravy se jelo dlouho a navíc bylo šílené horko. Univerzitu jsme našly snadno a na první pokus. Ale měly jsme půl hodinu čas, tak jsme sháněly něco na osvěžení. Po marném hledání stánku se zmrzlinou jsme objevily Květovárnu, kde jsme si koupily mátovou limonádu, byla skvělá a osvěžující.

Za půl hodiny už byl čas vstoupit na půdu univerzity. K mému překvapení se vyhodnocení účastnilo velké množství dětí i učitelů.

Před samotným vyhodnocením jsme se se zaujetím dívali na úžasné chemické pokusy. Byla tam široká škála pokusů od těch, které můžeme zkusit doma, po ty, které můžeme dělat jenom pod zkušeným dohledem ve škole. Pokusy byly úžasné. Nejlepší byl ten, při kterém se měly produkovat saze, ale před tím to bouchlo a všichni jsme se lekli. Pak jsme se začali smát, protože od sazí byl celý strop. Přítomnost různých chemikálií v místnosti dokazoval těžký vzduch, ze kterého bolela hlava. Ale pak přišel ten okamžik, na který všichni čekali. Vyhodnocení.

Na vyhodnocení bylo pozváno nejlepších dvacet soutěžících. Z téměř stovky účastníků jsem skončila dvanáctá! Byla to skvělá zkušenost. Bohužel se příští rok už zúčastnit nemohu, ale vy se určitě zúčastněte. Chemie je sice těžký předmět, ale zároveň jeden z nejkrásnějších.

U hasičů v Nošovicích

Žáci 2., 3. a 5. třídy byli na návštěvě Záchraného hasičského sboru v Nošovicích. Musel to být pro ně velký zážitek. Rozhodli jsme se, že se děti zeptáme, co je nejvíc zaujalo. Při rozhovoru se dvěma účastníky ze 3. třídy a čtyřmi dětmi z 2. třídy se na nás valilo tolik vzpomínek a informací, že by zabraly mnoho stran našeho časopisu. Proto jsme vybrali jen to nejzajímavější.

Rozhovoru se účastnili druháci Karolína Jelínková, Karolína Labudová, Stela Stuchlíková, Štěpán Guziur a třetíci Ondřej Čečotka a Vojtěch Bizoň.

Byli na návštěvě u hasičů jenom žáci naší školy, nebo to byla akce pro více škol?

Vojta: Byli jsme jediní, žádná jiná škola tam nebyla. Byla to akce domluvená jenom pro nás.

Které paní učitelky s vámi jely?

Ondra: Byly to paní Škutová, Blahutová, Holovenčuková a světlovlasá paní učitelka, která učí angličtinu ... paní Chromiaková.

Jak jste se tam dopravili?

Kája J.: Jeli jsme autobusem. Paní učitelky ho zařídily jenom pro nás.

Prohlídka požární techniky

Jaký program měli hasiči pro vás nachystaný?

Vojta: Když jsme přijeli, ukazovali nám hasičské auto. Taky jsme viděli policejní motorky a člun pro hasiče, aby mohli zachraňovat na přehradě.

Ondra: Taky mají hasičské terénní vozy.

Stela: Říkali nám, co máme dělat, když by byl poplach nebo když by začalo hořet.

Dozvěděli jste se něco zajímavého nebo nového?

Vojta: Dozvěděli jsme se různé věci o hasičských autech. Třeba že když spojíte dvě hasičské hadice dohromady, dosáhne to 80 metrů.

Kája J.: Nebo třeba že malá deska uzvedne 3,5 tuny, to je jako dvě hasičská auta, a velká deska uzvedne 31 tun.

Ondra: Učili jsme se, jaké části mají hasičská auta uvnitř.

Kája: Když se natáhne na hasičském autě žebřík, dosáhne 32 metrů.

Ondra: Hasiči mají takové jako gumové, nebo pryžové polštáře, které se nafouknou vzduchem a pak můžou uzvednout velice těžké předměty.

Co se vám u hasičů a u policie nejvíce líbilo?

Kája J.: Mně se nejvíce líbilo stříkání z hadice, protože když s ní zatočíte, tak se vytvoří duha.

Stela: Přecházeli jsme po kladinách.

Ondra: Velice se mi líbilo v cele pro kriminálníky.

Tak to jde klukům ...

Také jste byli v Nošovicích u policie. Vyzkoušeli jste si neprůstřelné vesty?

Ondra: Ano, já jsem si ji vyzkoušel. Nebyla lehká, a když do mě přes ni udeřili, nic jsem necítil. Byl to takový divný pocit.

Co jste ještě na policejní stanici zažili?

Štěpán: Dávali nám foukat jako řidičům a já jsem nafoukal 0,1 promile. Vůbec nevím jak to, ale byla to legrace.

Ondra: Dominikovi, Alexovi a Vojtovi nasadili pouta.

Vojta: Mně a ještě dva kámoše zavřeli do cely, nechali nás tam a odešli. Pak přišli a říkali, že jsme tam dělali nepořádek, tak nás radši pustili.

Ondra: Jak je tam zavřeli, tak jeden policista říkal, že tak 10 minut je to sranda, ale pak už ne, že pak už mají lidi různé pocity.

... a takhle holkám.

Druháký prý taky zavřeli do cely. Jak to na vás působilo, nebáli jste se?

Štěpán: Vůbec jsem se nebál.

Stela: Já jsem měla divný pocit, takže jsem se asi trochu bála. Ale zase – vězni prý mají nárok na jídlo jednou za šest hodin.

Kája J.: Nebála jsem se.

Tak to umí hasiči.

Měli tam i psy?

Psi tam nebyli, ale jeden hasič říkal, že jeho pes poslouchá víc než my.

Chtěli byste být hasiči, až budete dospělí?

Stela: Je to hodně nebezpečné.

Kája L.: Líbí se mi to, ale nechtěla bych tím být.

Kája J.: Mně se to líbí, protože chodím „do hasičů“.

A proč vás do té cely zavřeli? Provedli jste něco?

Štěpán: Asi za to, že jsem nadýchal těch 0,01°/oo. Jinak nevím.

Vojta: Můj strejda, který je policajt, mi řekl, že mě zavře do cely.

Štěpán: Někteří, kteří zlobili, měli i pouta.

Bylo něco, co se vám vůbec nelíbilo?

Nic, všechno bylo super. Akorát příště by to chtělo bandži džamping z věže.

Chtěli byste jít na takovou akci znova?

Všichni: Jo, bavilo nás to. A nemuseli jsme se učit. A dozvěděli jsme se hodně informací.

Křížem krážem Dnem dětí

1.června se na naší škole neučilo, protože jsme slavili Den dětí. Děvčata z 8. A **Míša Turanová, Eliška Gorecká a Terka Káňová** prošly školou, aby zjistily, co vše je na programu oslav a jak jednotlivé aktivity probíhají. Současně se ptaly účastníků, jak jednotlivé aktivity hodnotí. Také zaznamenaly ohlasy ze strany starších žáků, kteří jednotlivé hry a soutěže pro děti organizovali.

Malá tělocvična

Bella Šimková

Děti tady předvádějí pantomimu. Vylosují si kartičku, na které mají napsáno, co mají předvést. Ostatní pak hádají. Docela

V 1. třídě

Nikolka

Chytáme rybky na magnetky. Je to zábava. S kamarádkami i nás to moc baví.

Ve 2. třídě

Miriam

Vypracovávali jsme zábavné listy a teď skládáme puzzle.

Zadní zahrada

Lucie

Skáče v pytli přes překážky, s holkami se střídáme. Je to vážně zábava.

Školní klub

Děti se tady baví kreslením, vystřihováním a různými hrami, jako je hokej nebo fotbálek. Dennis a Kuba některé učí hrát kulečnick. Příjemně jim hraje hudba.

Cesta skrz kruhy

Den dětí

Venku na hřišti to bylo nejlepší. Nejdříve jsme závodili s kruhy. Každý měl dva kruhy a musel šlapat jenom do těch kruhů, od startu až do cíle.

Kristýna

Tak ještě jednou. Víte, co máte dělat?

Kuba vede ... Ale pozor!!! Šlápł mimo kruh! To se smí?

Ááá, první družstvo už má náskok ...

... a stále si ho udržuje.
Holky, pohněte!

No ale teď se zdá, že děvčata přece jen dotahují.

Pomůže to fandění?

A kdo vyhrál? Hádejte.

Kdo naplní sklenici lžičkou vody?

Den dětí

Jjo!

Soustředte se, kamera vás sleduje.

Zatím to je vyrovnané.

Hele, liješ vedle.

Teď se jenom trefit!

To jsou nervy.

Přidej, po rysku to ještě není.

To je toho. Ve fotbale
vám ukážem'.

Holky, jsme jedničky!!!

Lukáš s Filipem dohlíží na hřišti na aktivitu nazvanou Přenášení vody. Společně s Jindrou a Šimonem sledují, jestli děti naplní sklenice vodou až po rysku. Děti se smíchem povzbuzují své spoluhráče.

Taneční klub – pohyb, to je ono

Den dětí

V hudebně probíhala asi nejoblíbenější aktivita. Písničky a tanec, vše s velkým úsměvem, ale i se soustředěním.

Připavit, pozor! Začínáme.

Tak, a co teď?

Jak to dělá? ... To je moc rychlé.

Už jsme v rytmu.

Dělej, běž, zezadu se na mě tlačí.

Uf! Sedímééé!

Citron v kruhu

Den Děťí

Vezmi si citron, dej ho do pusy a dělej, jako že v ní nic nemáš. Ten, co je teď za dveřmi, má za úkol poznat, kdo citron má.

Nachystat se ... Teď.

Tak co, má, nemá?

A co tahle? Je ti to jasné?

Tady to tedy jasné je!

A co tenhle?

No a tato? Té snad dali sníst něco ostřejšího?

Chcete
důkaz?

Tady je:

Ochutnávka

Den dětí

Tady děti ochutnávají různé pochutiny, jako například chilli, pepř, skořici, bylinky, některé ovoce a zeleninu. Podle chuti nebo vůně mají poznat, o co jde. Jedna z děvčat, které úkol zadávají, hodnotí tuto aktivitu jako „nehorázně srandovní“.

Všechno je připraveno, můžeme začít.

Takto si nasad' čepici, ať nic nevidíš.

Je to jasné, jak to má vypadat?

No a teď si čichni. Poznáš, co to je?

Drž oči zavřené a čichni. Poznáš podle vůně, co to je? Ne?

Tak ještě zkus. Jak chutná? Už víš, co to je?

To fakt nevím. - Tak jsi zkoušela, jak voní a chutná rajče.

Nakresli to poslepu

Den dětí

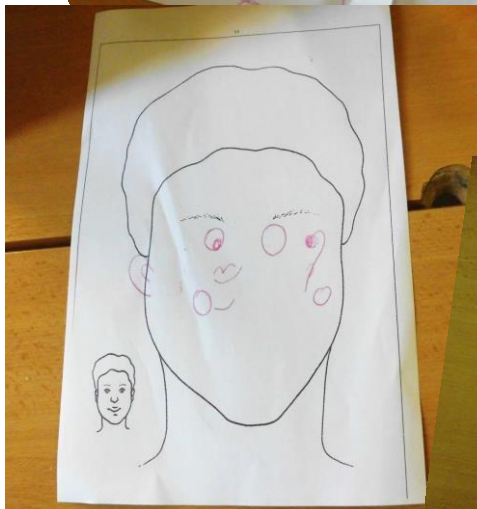
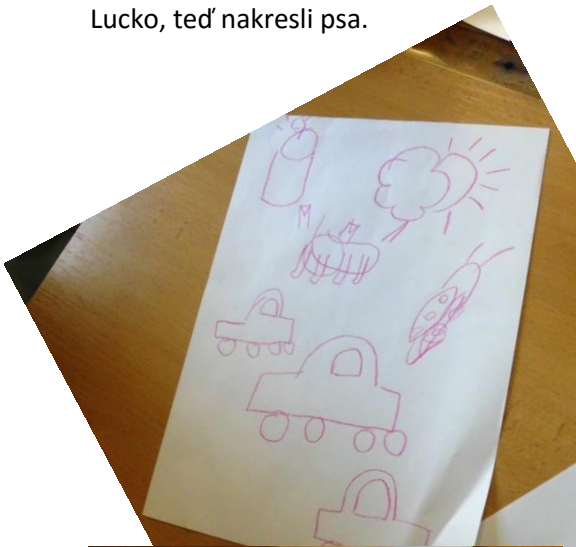
Družina – Nicola: Máme pro děti připravené zábavné kreslení se zavázanýma očima. Myslím, že si ho užívají.

Lucko, teď nakresli psa.

Docela se to povedlo, hlavně to šřpaté sluníčko.

Michaela Turanová, Eliška Gorecká,
Tereza Káňová, 8. A

Recyklohraní aneb Jak rozebrat pračku

Tak hoši, vaším úkolem je pračku rozebrat a připravit jednotlivé části k recyklaci.

Když rozebrat, tak rozebrat. Pánové, jdem' na to!

No jo, to se snadno řekne. Ale jak to udělat?

Strč tam ruku a povol to tam. Jo, to se dobře kibicuje, ale hůř udělá.

Když to nakloním, tak to možná půjde líp.

Uhni, já ti to podržím a ty vytáhni ten buben.

Tak a je to! Pánové, zmákli jsme to. Náš duch zvítězil nad hmotou.

**RECYKLO
HRANÍ**

Náš milý školní klub

Ve školním klubu se děti cítí dobře. Celý půdní prostor mají po vyučování pro sebe. Mohou zde dělat spoustu aktivit.

Provedli jsme malou anketu, ve které děti odpovídaly na otázku, co se jim v klubu líbí nejvíce.

Nejvíce se mi líbí:

- že máme v klubu chvilku času pro sebe, že máme volno,
- že můžeme jít na počítače, samozřejmě za odměnu, když jsme třeba nakreslili něco dobrého,
- že si zahrajeme fotbálek (stolní fotbal),
- že si můžeme pouštět písničky a podle toho tancovat,
- že máme taky volnou zábavu.

Školní klub má talent

Pyžamový bál

Líbí se mi:

- že chodíme do tělocvičny a můžeme hrát všichni proti všem,
- když v tělocvičně hrajeme fotbal nebo florbal,
- když máme něco kreslit, baví mě to,
- když jdeme ven a můžeme si něco koupit, třeba nanuk.

Všechny akce se mi líbily, protože byly pečlivě nachystané. Všude byla sranda. Mám z toho dobrý pocit.

Líbila se mi **pyžamová párty**, protože jsme měli hostinu: popkorn, čipsy, tyčinky a čaj. Pak jsme se převlékli do pyžam a začala pyžamová přehlídka.

Líbilo se mi, jak jsme **pekli pizzu**.

Pečení pizzy bylo fajn, potom jsme si ji mohli sníst.

Byla i soutěž **Školní klub má talent**. Bylo tam 8 účastníků a všichni zpívali.

Ve velké tělocvičně jsme pro družinku stavěli **opičí dráhu** – slalom s florbalovým míčkem, kopání míče do brány, přecházení lavičky, poznávání dopravních značek.

Pečení pizzy

Soutěž klubu pro družinku

Členové školního klubu připravili pro děti z družiny 1 soutěžní odpoledne – dopravní soutěž. Pro nepřízeň počasí se nakonec nekonala na hřišti, ale v tělocvičně, to však dětem vůbec neubralo na chuti si zasoutěžit. O vydařené akci vypravují Julie Raszyková a Jakub Nalewajka, organizátoři soutěže.

Julie a Jakub:

My dva a Samuel jsme se dobrovolně přihlásili, že soutěž připravíme, že tak budeme reprezentovat klub.

Julie:

Kuba s paní Holovenčukovou vymysleli dráhu, na které se soutěžilo. Kuba se zapojuje vždy, když jsou pohybové soutěže nebo akce pro mladší děti.

Jakub:

Akce měla být venku, ale začalo pršet, tak jsme museli jít do velké tělocvičny.

Julie:

Nachystali jsme opičí dráhu a pak jsme přivolali družinku. Kuba jim ukázal, co mají dělat.

Jakub:

Nejdřív bylo velké švihadlo, které museli proběhnout. Pak dostali florbalu s míčkem a museli proběhnout mezi kuželkami. Potom měli kopnout míč do branky. U Julie měli slalom na koloběžkách a u Ondry poznávali dopravní značky.

Julie:

Přešli přes otočenou lavičku jako po kladině.

Jakub:

Nakonec u mě házeli tenisovým míčkem do kruhu.

Julie:

U každého stanoviště jsme jim nejdříve vysvětlili, co mají dělat. Byla to soutěž, bodovalo se to. Když porušili pravidla, strhly se jim body. Bodování dělaly Klára s Katkou ze 7. A.

Jakub:

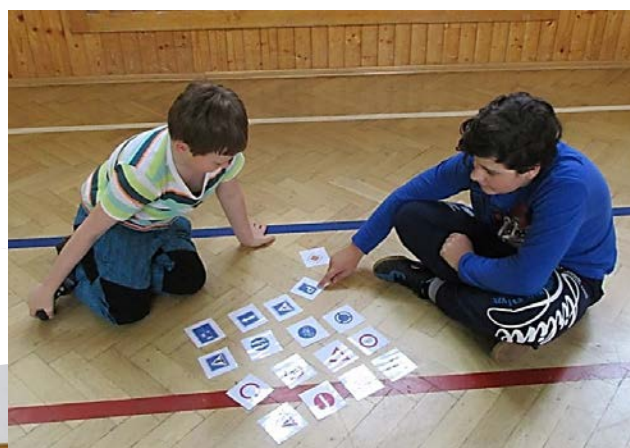
Na mém stanovišti se měli trefit míčkem do kruhu. Měli na to tři pokusy. Najednou se povedly jenom asi jednomu-dvěma. Bylo to pro ně těžké.

Nejhorší bylo, že moje aktivita byla jako poslední a že jsem musel dlouho čekat, až na stanoviště přijdou. Tak jsem se chodil dívat na ty ostatní a taky jsem tam pomáhal.

Julie:

Děti byly hodně aktivní. Všechny se zapojily. Všechno se jim dařilo dobře. Jenom jednomu chlapečkovi uklouzla koloběžka.

Mně se to líbilo hodně. Zapojit se do takové aktivity pro malé děti nebyl pro mě problém.

Jakub:

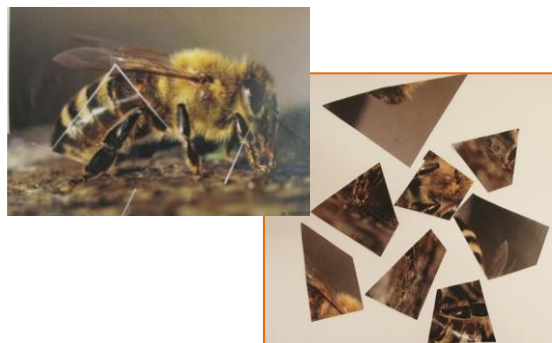
Co mě zaujalo? Že malý Dominik byl neaktivnější, že byl dobrý ve všem.

Julie:

Já jsem se divila, že je to všechny bavilo. Čekala jsem, že je to nebude bavit, že budou sedět na lavičce a říkat, že je to nuda. A bylo to jinak.

Družinka 1 na přírodovědné vycházce soutěžila

Kdy se akce konala? – **20. Května 2016.**
 Kde se konala? – **Byli jsme u mateřské školky.**
 Kolik dětí se jí zúčastnilo? – **Šli jsme celá družina, ale dva chyběli.**
 Kdo pro nás akci připravil? – **Byli jsme tam s paní vychovatelkou z družiny a s paní učitelkou Obornou.**

Co jsme dělali?

Všichni: Soutěžili jsme ve dvojicích. Hledali jsme obálky, ve kterých byly ukryté skládky, které jsme pak skládali.

A co jsme ještě dělali?

Kája J.: Hledali jsme podle obrázků a názvů na kartičkách rostliny.

Jaké rostliny jsme měli hledat?

Všichni: Hledali jsme šeřík, kopřivu, sedmikrásku, pampelišku, jetel a žlutou květinu, která má silnou vůni, ze které bolí hlava. Každá dvojice měla jinou rostlinu.

Honza: S Vaškem jsme hledali kopřivu. Já jsem vzal opatrně lístek, který Vašek odtrhl klackem.

Štěpán: Hledal jsem sedmikrásku. Bylo to lehké, na hřišti jich bylo hodně.

Co se mi nejvíce líbilo?

Štěpán: Bavilo mě hledat obálku. Bylo to těžké hledání. Našli jsme obálku jako poslední, ale hlavně že jsme ji našli.

Honza: Já a Vašek jsme našli obálku jako první. Já jsem viděl, že se něco leskne na kmeni stromu, byla to lepicí páska. Ta obálka tam byla přilepená.

Kája L. a Kája J.: Nám se líbilo pěkné počasí. Ale bylo dusno. Nejlepší bylo, že jsme byli v přírodě.

Pohyb a příroda – to je naše

Družina 2

Děti z družiny 2 milují pohyb. Ten si často dopřávají venku, mimo budovu školy. O své jarní prožitky v přírodě se s námi rády podělily.

Vítek:

Vždy ve středu chodíme na přírodovědné vycházky. Někdy se zastavíme na hřišti u mateřské školy a jdeme na provazovou houpačku a na opičí dráhu.

Míša:

Venku je to zdravé, protože dýcháme čerstvý vzduch. Ve školní družině si pak povídáme, co jsme viděli.

Karolína:

Na vycházce pozorujeme přírodu. Nebe je někdy zatažené a hory nádherně zbarvené.

Lucka:

Pozorujeme i zvířata, třeba psy za ploty, kočky, slepice a kohouty.

Tereza:

Díváme se na rostliny a je to úžasné.

Viktor:

Sledujeme kytky, jako jsou pampelišky, petrklíč a tak dále. Z těch květin děláme obrázky, abychom měli pěknou družinu.

Ondřej:

Ve středu jsme šli na vycházku a pozorovali jsme krásu přírody.

Kristýna:

Jak jsme šli z vycházky zpátky, Láďa, Míša a Vojta udělali velkou pampelišku.

Láďa:

Uviděl jsem pampelišku s hodně dlouhým stonkem. Tak mě napadlo, že natrhám hodně dlouhých stonků a spojím je dohromady. Byla z toho hrozně velká pampeliška. Na lavičce u družiny mě s ní paní vychovatelka vyfotila.

Družina 2

Odpoledne v knihovně

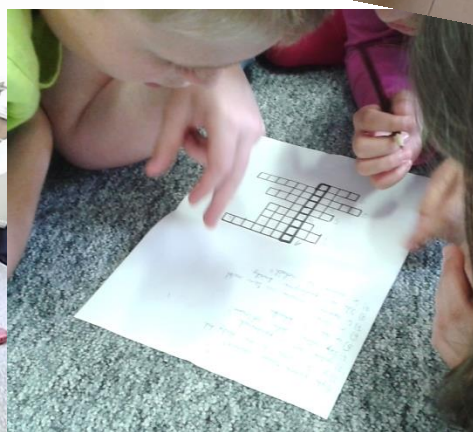
Družina 2

Naše odpoledne, která trávíme v družině, jsou opravdu pestrá. Chodíváme také do školní knihovny, kterou máme jen o poschodí výš. Nejčastěji si tam někteří z nás chodí číst nebo si vybírají knihy ke čtení. Jednou za čas však navštíví školní knihovnu celá družina. To pak má paní knihovnice pro nás připravené soutěže a hry.

Naposledy jsme si užili hned dvě odpoledne za sebou. V jednom z nich jsme ve skupinách skládali z obrázků příběh. Pak jsme ho představili ostatním. Zajímavé bylo, že se příběhy sice podobaly, protože každá skupinka měla stejné obrázky. Ale nakonec byl každý příběh v něčem jiný.

Druhé odpoledne bylo soutěžní. Nejdříve jsme museli po „kamenech“ přejít „močál“, abychom na „ostrůvku“ uprostřed něj mohli získat obálku s úkolem. Nebylo to jednoduché, protože jsme nesměli šlápnout na některé kameny, jinak bychom se začali topit. Nejhorší byla cesta zpět. Bylo těžké si dobře pamatovat, které kameny se potápějí. Nakonec jsme však obálky získali a mohli jsme plnit úkol, který v ní na nás čekal. Soutěžení bylo napínavé, dokonce i závěr s vyhlášením výsledků soutěže, kdy porota musela body přepočítávat. Ale vždyť šlo hlavně o to, abychom

Družina 2 + RED

Projekt Školní zahrada

Plán školní zahrady. část od lékárny: autor Martin Kohut. 7. A

O tom, že by paní ředitelka chtěla u školy vybudovat novou zahradu, jsem věděl už loni, ale tehdy by mě ani ve snu nenapadlo, že ji budu „projektovat“ já.

K tomu, že bych mohl navrhnout školní zahradu, jsem se dostal v rozhovoru s paní učitelkou Luzarovou, když jsme byli na soutěži v ZOO. Začali jsme se bavit o té zahradě a paní učitelka mi navrhla, abych zkusil nakreslit západní část zahrady (od lékárny), která by měla

Současný stav školní zahrady

plnit okrasnou funkci. Měl by tam být vodní prvek (jezíčko), okrasné záhony, lavičky. Tato část zahrady by měla být zpřístupněna veřejnosti jako takový park s naučnou stezkou okrasných rostlin.

Návrh, který jsem nakreslil, se líbil jak paní učitelce, tak paní ředitelce i paní zástupkyni. Paní ředitelka mě požádala, abych udělal návrh i východní části školní zahrady. Ta bude sloužit jako venkovní učebna přírodopisu. Bude se tady nacházet broukoviště, hmyzí hotel, stezka bosých nohou, pěstební záhony, bylinkové spirály a motýlí louka.

Martin Kohut, 7. A

Katčin kroužek tvoření

Dostala jsem nápad založit s dětmi z družiny 1 kroužek tvoření. Hledala jsem prostor, ve kterém by mohl kroužek být, a připadla jsem na školní knihovnu. Do kroužku začaly chodit děti, které už knihovnu navštěvovaly a chtěly být v kroužku.

Setkáváme se každé úterý. Děti hrají různé hry, jako jsou Hadi, Oběšenci nebo Víčkohraní. Na každé schůzce také něco pěkného vytvoří. Tak třeba kreslí obrázky, vyrobili přáníčka ke Dni matek, vyzdobili kolíčky na prádlo jako berušky a teď s nimi věšíme na výstavku obrázky.

Taky jsem jim vyrobila žákovské knížky, které si sami vyzdobili. Tam jim zapisuji, co jsme na schůzkách dělali, a dávám jim tam smajlíky a hvězdičky za práci, kterou udělali. Taky hodnotím chování.

Jak se s dětmi pracuje? Někdy je s nimi veselo, někdy jsou hodné, jindy jsou jako užovky po dešti, jak říká naše babička. Myslím si, že jsou děti v kroužku spokojené. Já jsem ráda, že mohu s nimi být. Mám děti ráda, práce s nimi mě baví. Jsou to moji kamarádi.

Kateřina Dragořov, 8. A

Milujeme tvoření z hlíny

Kroužek keramiky

Už dlouhou řadu let vede paní učitelka Molinová kroužek keramiky, který navštěvují děti z prvního stupně. Že právě tento kroužek je u dětí jedním z těch, které navštěvují nejraději, jsme se přesvědčili při povídání o něm. Děti hovořily s velkým nadšením a zaujetím. A výsledky jejich zápalu pro modelování mluví samy za sebe.

Dominik: Vyrobil jsem obličej a pojmenoval jsem ho Naštvaná teta. Líbilo se mi, jak jsem dělal vlasy z kuliček. Pak jsem udělal zvonek jako příšeru. Kočka mi spadla a rozpůlila se. Nejraději jsem dělal mrkev, hlavně se mi líbil nos. Baví mě pořád něco hňácat.

Terezka M.: Mě baví vyrábění z hlíny. Nejraději jsem dělala obličej, líbilo se mi, jakou barvu mají vlasy. Ještě jsem udělala zvonek, šneka, srdíčko, kočku, misku a talířek.

Vašek: Hlavně mě baví modelování a glazování. Vyrobil jsem kapra, misku, loďku ... Nejraději jsem dělal loďku, ale v peci jí upadl stožár. Stejně by se na vodě utopila.

Terezka J.: Udělala jsem kočičku, rybu, talíř, placku se svým jménem, zvonek a šneka ... Nejraději jsem dělala obličej, hlavně vlasy.

Všichni: Příští rok zase chceme do kroužku chodit.

1. třída

Proč do kroužku chodím?

Linda K.: Vyrábím s babičkou z modelíny, takže když jsem zjistila, že ve škole je keramický kroužek, řekla jsem si, že to bude zábava a ještě se zlepším v modelování.

Kája H.: Když jsem měla asi pět roků, ráda jsem modelovala z plastelíny, ale sestra mi ty věci ničila. Takže když jsem začala chodit do školy, přihlásila jsem se do kroužku, protože věci vyrobené z hlíny mi sestra nezničí. Líbí se mi výrobky, které vyrábíme.

Terežka V.: Když jsem byla malá, často jsem vyráběla z modelíny různé věci. Když jsem se přestěhovala sem, moc jsem se do kroužku těšila, protože v obou předchozích školách takový kroužek nebyl.

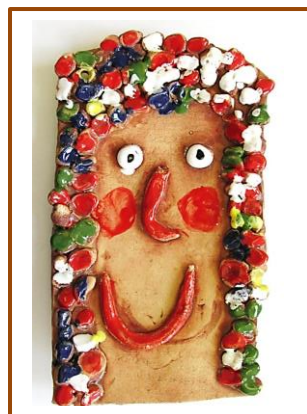

Co tvořím nejraději?

Linda: Ráda dělám postavy, třeba lidi z pravěku. A až budu velká, budu dělat postavy, hodně postav, budu je ukládat a potom je vystavím. A budu při tom vzpomínat, že jsem chodila do keramiky.

Kája: Dělán ráda zvířata. Vytvořila jsem kočičku do skalky a mamka si ji hned ve skalce vystavila.

Terežka: Ráda vyrábím zvířata a také to, co nedává smysl, třeba věci různých tvarů, zkroucené, čtvercové a trojúhelníkové.

Co mě na tvoření baví?

Linda: Je to zábava. Můžeme si povídat a je legrace. Paní učitelka má skvělý smysl pro humor.

Terežka: Mohu se při tvoření více soustředit. A v kroužku se mohu soustředit a bratři mě neruší.

Kája: Baví mě, že při modelování z hlíny mohu věci nejen vymodelovat, ale i nabarvit. A v kroužku učí ta nejhodnější paní učitelka.

Jsem postava z knihy

Čtenářská dílna

Dobrodružství můžeš zažít nejen na skejtu, na onlajnkách, na hřišti nebo při jízdě na koni.

Čti dobrou knížku a uvidíš sám.

V jedné hodině čtenářské dílny jsme mohli prožít malé dobrodružství. Měli jsme si představit, že jsme jednou z postav příběhu, který zrovna čteme. Měli jsme tak možnost prožít to samé, co prožíval ten hrdina. No a tady jsou naše zkušenosti, které jsme získali. Pro některé to bylo asi celkem fakt dobrodružství.

Naším úkolem bylo zamyslet se nad tím, co jsme prožili. Mělo to nějakou kladnou stránku? A jaké zápory nám to přineslo?

F. Šulgan:

Byl jsem v Římě. Asi nevíte, co by dělal Gal v Římě. Začalo to, když jsme byli na večeri u příbuzného. Vsadili jsme se, že mu upečeme ragú s Caesarovým vavřínovým věncem. Teď už víte, proč jsme byli v Římě. Museli jsme zjistit, jak se dostat do paláce. Dostali jsme se tam jako otroci v kuchyni.

Vojta W.:

Knížka od Jennifer Allisonové Gilda a posvátné kosti.

Jsem duch ženy. Moje tělo je hluboko pod zemí v hrobce. Byl jsem zaživa pohřben v rakvi do nádrže na vodu hluboko pod zem vlastním manželem. Můžu se zjevit jednou za čas. Prozatím se mě děj netýká.

Čtenáři

Svatopluk Trněný, 3. tř.

Lenka K.:

V knížce Směřovat výš od Bena Carsona jsem klukem. Jmenuji se Benjamin. Spolužáci se mi ve škole posmívají, protože jsem nový žák. Jsem v naší třídě nejhlupejší.

Šel jsem mamince ukázat vysvědčení a ona, když ho uviděla, se začala modlit. Pak mi řekla, že mám zaracha na televizi a na basketbal. A řekla, že do týdne budeme muset já a brácha přečíst dvě knihy. Tak jsme šli do knihovny. Knihovnice se nás zeptala, jestli potřebujeme pomoc, ptala se, jakou knihu chceme číst, a já řekl, že o přírodě. Pomalu mě začalo bavit číst. Pak učitelé dávali otázky pro nejchytřejší žáky a já jsem na všechny věděl odpověď. Tak jsem byl nejchytřejší ze třídy.

Elen Machandrová:

Alex Flinn napsal knihu Čarovná a já jsem si vybrala, že budu Lisetta z té knížky, protože mi je sympatická.

Jsem hezká, oblíbená, populární, mám spoustu kámošek. Blbě je, že mi umřela matka, bydlím u svého táty a jeho manželky a dcery a mám malý pokoj. Chodím do školy a s kámoškami nakupovat. Emm mě doučuje a vzala s sebou Ipad, abych mohla poslouchat písničky.

Adéla:

Vybrala jsem si, že budu Zuzka z knížky Zuzka a závodní kůň, protože má ráda koně stejně jako já. Knižku napsala Jessie Williamsová.

Takže jsem teď Zuzka a mám rozvedené rodiče. Nevládala jsem to nejlépe, takže mě maminka přihlásila na farmu Naděje. Myslí si, že si získám nové kamarády, a stalo se.

Bajka o lvovi a myši – I malí mohou velkým pomoci v nouzi Miriam Valachová, 2. tř.

Tereza B.:

Jsem Zoe z knihy Bohyní za sedm dní od Elly Morghanové. Jsem škaredá, ale budu krásná.

Mám nejlepší kamarádku Chloe. Obě máme svůj idol, ale nevíme, jak ho máme získat. Nejsme zrovna ty nejhezčí, ale na to je tu náš program Bohyní za sedm dní.

Pietrzyk L.:

Jsem pes Portýr z knížky Posel, kterou napsal Markus Susak. Mám rád kafe a zmrzlinu a pracuji pro vesmírnou legii Odstraňte teroristy s.r.o. Když není doma můj páníček Ed, tak letím do vesmíru. Mám výhodu, že dostávám kafe 3 x denně. Mojí nevýhodou je, že strašně smrdím.

Lukáš:

Byl jsem Mirek z knížky Petry Braunové 3333 km k Jakubovi. Co je klad? 3333 kilometrů na kole je super. Ale nevýhoda je, že mě budou bolet nohy.

týden budeme sportovat pro pěknou postavu, tvořit pleťové masky pro hezčí pleť a manikúru a pedikúru budeme potřebovat taky.

Zašly jsme do kavárny a tam plánovaly další věci. Byla neděle večer a tak jsme šly domů. V pondělí to začalo. Po škole jsme běžely

ke mně domů, daly jsme si dlouhou trasu, posilovaly jsme, jedly zdravě apod. Další neděle byl náš nejšťastnější den, protože jsme měly jít ke kadeřnici. Vypadaly jsme úžasně!! Sport, pleťové masky a zdravá strava pomohly. V pondělí jsme byly nejhezčí holky na škole. A na to nikdy nezapomeneme.

Procházka komiksy s Walker-Procházkou

Dne 28. dubna k nám zavítala vážená návštěva. Přijel za námi spisovatel Jiří Walker-Procházka, který píše knihy s tematikou sci-fi a fantasy. Byli jsme jím zaujati hned, jak jsme ho uviděli ve třídě. Takový milý chlapík, který k nám přijel s workshopem o komiksech hravých a dravých.

Nejdříve nás poučil o rozdílů fantasy a sci-fi a pak se s námi pustil do tajů komiksů.

Co nás nesmírně překvapilo, bylo to, že se komiksy objevily už v pravěku, důkaz je například v Altamiře ve Španělsku. Komiksy prostě lidstvo doprovázely od nepaměti. Nevěříš? Podívej se například na obrazy starých Egypťanů.

A jak se takový komiks pozná? Většinou se pozná díky bublinám, které zobrazují mluvenou část nebo co si hrdina myslí. Také podle toho, že komiks je rozdělen na tzv. panely, ve kterých postavy jednájí. Texty, které jsou většinou v obdélnících, to je mluva vypravěče.

Vlastně komiksy vznikaly v dobách, kdy lidstvu nebylo nejlíp. Například takový Kapitán Amerika vznikl během 2. světové války. U nás to byl kupříkladu Pérák, který během Protektorátu Čechy a Morava bojoval proti nacistům a zachraňoval jejich oběti.

A jak se mi to líbilo? Velice se mi to líbilo. Chtěla bych podobných přednášek zažít víc.

Komiksy hravé a dravé

Hele, já vím, vás to nebaví.
My vás tu držíme jako ve vězení, že jo? ...

Dej mi pokoj! Dávám pozor.

Jak dlouho tu budem'?

Je to v pytlí. To zas bude...

Zas nějaká nuda. Co je mi do nějakých komiksů?!

To je nuda. Za jak dlouho zvoní?

Já chci domů!
Pořádně se vyspat.

Hej, ty tam! No ty na tom telefonu.
Pověz, jaký je rozdíl mezi sci-fi a fantasy?

Štvu na něj! Co by mi moh'?

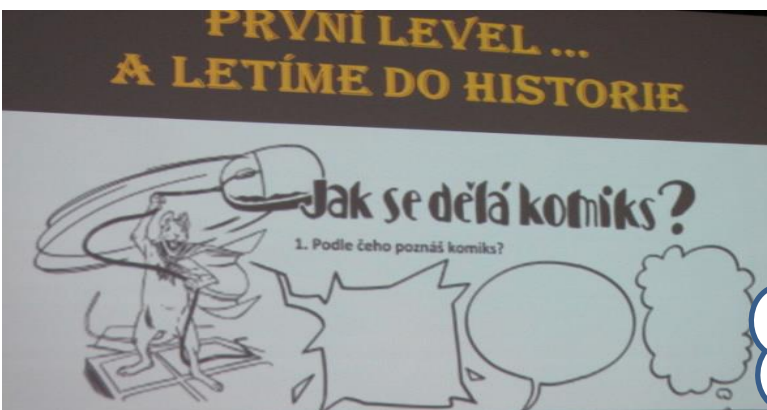
Proč jsem tu chtěla jít?

Cože to povídal?

Já nevím, mě to nezajímá.

PRVNI LEVEL ...
A LETÍME DO HISTORIE

To už jsem někde slyšel.

Proč mám sedět zrovna vedle něj

Komiksy jsou všude kolem nás. A kdo z vás ví, že se v jednom kuse koukáte na komiksy? Třeba ten Batman ...

Batmana zrovna nemusím. Ale jinak ... no, zajímavé.

Bože. Zas Batman. Všude. Od něj nebudu mít snad nikdy pokoj!

... No, a kdo ví, jak se to dělá?

Celkem zábava. Dobrý.

Že prý jsou komiksy všude kolem nás. To je blbost, ne?

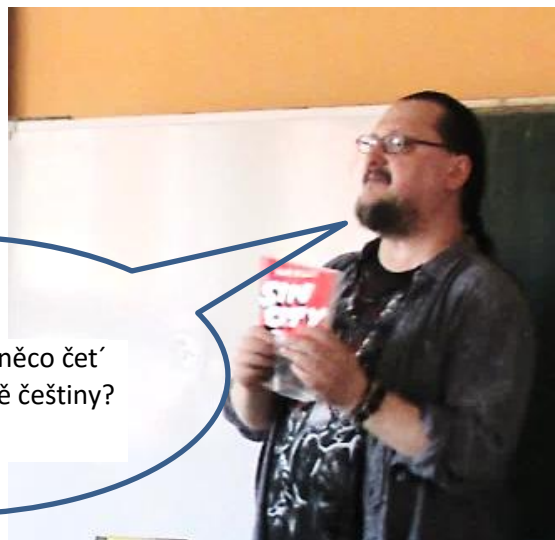
Ty jo, asi jsou, asi jo ...

Cože to teď říkal? ... Hm.

A tak kdo tu někdy něco čet' a nebylo to v hodině češtiny?

Čtěte Thomase Brezinu

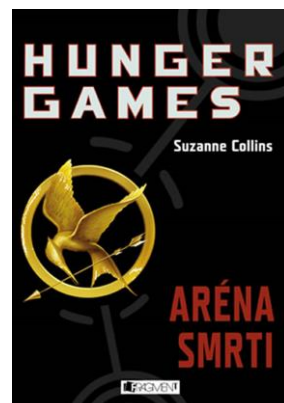
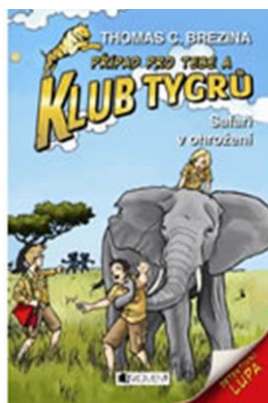
Tuto trojici budete určitě znát – Luk, Biggi a Patrik. Zrovna jsem si vzpomněl na knihu, která mě od Breziny nejvíc zaujala. Jmenuje se **Safari v ohrožení**.

Luk, Biggi a Patrik vyráží do národního parku v Africe. Jak dopadne jejich okružní jízda parkem, když uvidí monstra, která se potulují Afrikou? Co zjistí o tragické smrti zakladatele parku? Na tyto otázky vám odpoví tato kniha.

Být vámi, hned se rozběhnu do školní knihovny a půjčím si tu knihu, abych se dozvěděl víc.

Marek Witas, 3. tř.

Hunger games 1. Aréna smrti

Hunger Games je sci-fi kniha, která vypráví o šestnáctileté dívce Katniss Everdeenové, která bydlí v Panemu v Severní Americe. Panem má dvanáct krajů, kterým vládne nablýskané hlavní město Kapitol. Každý rok si Kapitol získává poslušnost obyvatel země tím, že vybere náhodným výběrem z každého kraje jednu dívku a jednoho chlapce v rozmezí od dvanácti do osmnácti let, kteří se musí účastnit reality show a bojovat v ní o přežití v bojovém umění. Výhra znamená slávu a bohatství a prohra znamená jistou smrt.

S Katniss jde do arény i Peeta Mellark. Oba pro přízeň diváků předstírají zamilovaný pár.

A co se stane dál? Vyhraje Katniss nebo ne? Přečtěte si knihu a dozvíte se.

Kniha se mi líbila. Je o sto procent lepší než film. Určitě ji doporučuji a dávám devět hvězd z deseti.

Emma Sušovská, 6.B

Víte, o kom se mluví?

Proč se o něm teď hodně a často mluví, se můžete dozvědět z následujících informací:
Narodil se 14. 5. 1316
Zemřel 29. 11. 1378

Karel IV.

Denisa Vrublová, 7. A

Co o něm víme?

Vládl jako císař Svaté říše Římské a král zemi Koruny české.

Stopa Karla IV.

Veronika Mokořová, 7. A

Je považován za jednu z nejvýznamnějších osobností českých dějin.

Byl pokřtěn jako Václav, jméno Karel přijal při birmování ve Francii.

Karel IV. byl syn dědičky Přemyslovců
Elišky a českého krále Jana Lucemburského.

Měl čtyři manželky: Blanka z Valois
Anna Falcká
Anna Svídnická
Eliška Pomohánská

Královská hra

Kateřina Bilková, 7. A

Karel IV. měl dohromady 11 dětí.

V mládí byl „fešák“ až „finiš“

Oblékal se vždy podle poslední francouzské módy.

Co nám Karel zanechal?

Chrám sv. Víta

Roku 1344 byla pražská diecéze povýšena na arcidiecézi. Při této příležitosti byla zahájena stavba trojlodní gotické katedrály se třemi věžemi. Stavba byla dokončena roku 1929 k tehdy předpokládanému tisíciletému výročí úmrtí sv. Václava - zakladatele původního kostela.

<https://cs.wikipedia.org/wiki/>

<https://www.hrad.cz/cs/prazsky-hrad-pro-navstevniky/navstevnicke-objekty/katedrala-sv.-vita-10262>

Součástí katedrály je celá řada významných uměleckých památek. K nejvýznamnějším patří např.: Kaple sv. Václava nebo mozaika posledního soudu

Korunovační klenoty

Korunovační klenoty se skládají ze svatováclavské koruny, královské hojalky a žezla. Všechny korunovační klenoty jsou uloženy v Korunní komoře chrámu sv. Víta.

Svatováclavská koruna

Váží 2560 g. je z 21 karátového zlata. Je na ni 96 drahokamů, 19 modrých safírů, 44 spinelů, 30 zelených smaragdů, 20 perel a 1 rubín. Koruna byla zhotovena pro korunovaci Karla IV. v roce 1347.

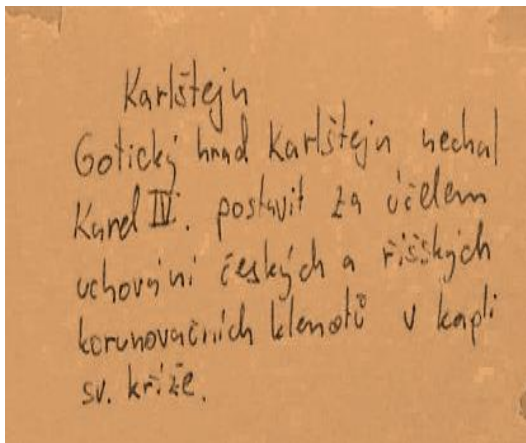

<http://www.cestipanovnici.estranky.cz/clanky/korunovaci-klenoty/ceske-korunovaci-klenoty.html>

Karlštejn

Agáta Unucková, 7. A

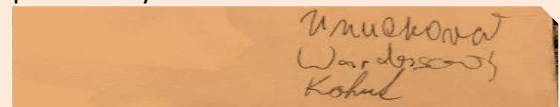

<http://middleczech.kr-stredocesky.cz/en/karlstejn>

<http://cestujemeceskem.cz/2015/02/27/vylet-na-karlstejn/>

Projekt připravili žáci 7. A třídy pod vedením
p. uč. Lenky Plachtové:

Výtvarné práce žáci 7. A vytvořili pod vedením
p. uč. Magdy Luzarové. Tyto práce byly
zaslány do soutěže Stopy Karla IV. na území
Čech, Moravy a Slezska, organizované KEV.

Festival kreslení v Komorní Lhotce

Máme zlato a 3x stříbro!

S tímto výsledkem se v pátek 27. 5. 2016 vracelo 15 žáků naší školy z Festivalu kreslení konaného v Komorní Lhotce. Jednalo se již o 16. ročník výtvarné soutěže pro žáky základních a středních škol organizované Masarykovou ZŠ v Komorní Lhotce společně s obcí Komorní Lhotka.

Celkem 182 soutěžících nejen z okolních škol, ale i z Polska a ze Slovenska, libovolnou technikou zachycovalo přímo v terénu krásu místní jarní přírody podhůří Beskyd.

Naše kreslířky ve 4. kategorii (žáci 6. – 7. tříd) si vedly nejlépe.

První místo

obsadila **Ivana Vávrová z 6. B,**

o **druhé místo** se rozdělily

Katka Bilková ze 7. A
a **Nikol Bialoňová z 6. A.**

V kategorii starších (8. – 9. třídy) získala **2. místo**

Magdaléna Kozlová z 8. A.

Mgr. Magda Luzarová

Náš tým

Festival očima dětských účastníků

Kristýna Valachová, 4. třída:

Bylo nás tam hodně dětí. Bylo to fajn, protože jsem byla s kamarádkami z Komorní Lhotky. Šli jsme do kopce a mohli jsme si vybrat svoje místo. Seděli jsme na louce. Sluníčko páliło, tak jsme se pak museli schovat do stínu.

Někteří kreslili řeku, ale to bylo moc těžké. Taky jsme si mohli vybrat, že budeme kreslit to, co jsme si vymysleli, věci, které tam nebyly. Já jsem kreslila tu louku, kde jsme seděli, a na té louce mravence, motýla a včelku. Kamarádky kreslily trávu a stromy a elektrické vedení.

Než jsme se vraceli, vybrali od nás obrázky, aby se nezničily. Jindy se totiž stalo, že někomu obrázek spadl do bláta a celý se ušpinil. Když jsme šli zpátky, potkali jsme další skupinu.

Krajina kolem nás

Ivana Vávrová – 1. místo

Magdalena Kozlová – 2. místo

Kateřina Bilková – 2. místo

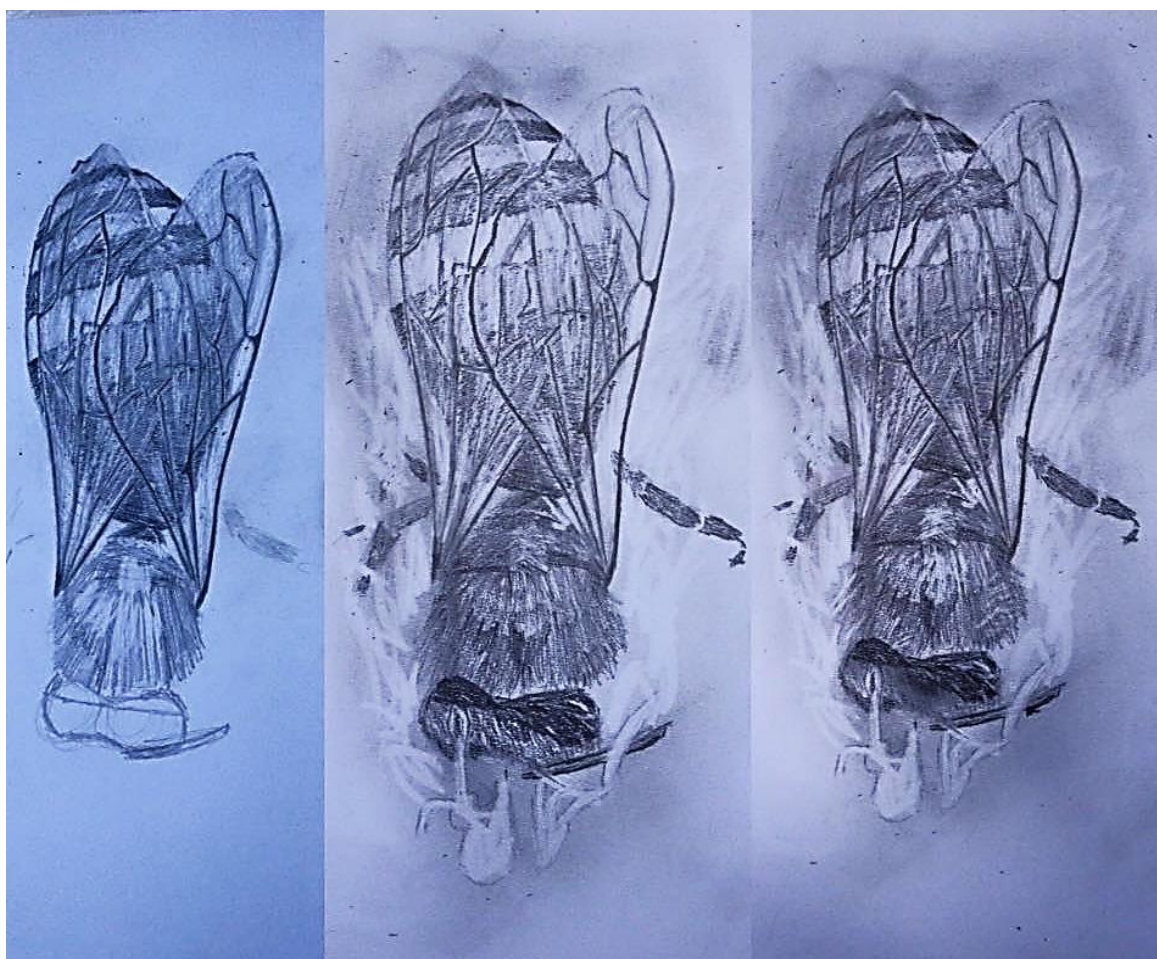

Nikol Bialoňová – 2. místo

Výtvarná dílka, která sice ocenění nezískala, ale jistě zaslouží, abychom je zhlédli.

Markéta Černá, 3. třída

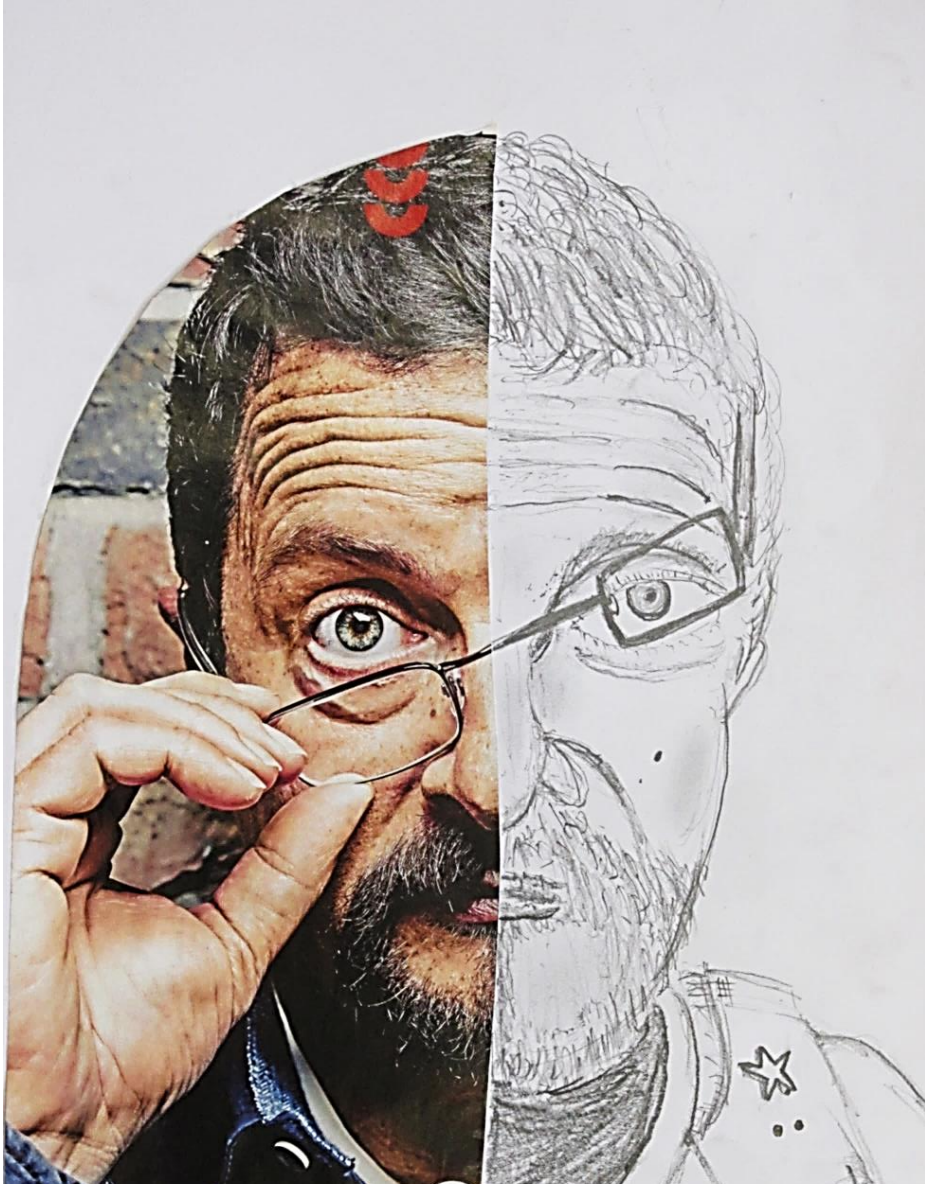
Natálie Kozlová, 8. B

Výtvarné etudy Katky Bilkové

Hádejte, kdo to je?

Malá nápověda: Jde o jednoho ze současných českých spisovatelů.

Potřebujete další nápovědu?

Vlastně ho zpravidla můžete vidět bez vousů, ale brýle nosí odnepaměti.

A ještě nápověda:

I v dnešní době, kdy jiní spisovatelé mají ještě jiná zaměstnání, aby se užívali, on je schopen se uživit psaním knih.

Původním povoláním je učitel češtiny, ale učil jen krátkou dobu.

A nápovědy navíc:

Psaní ho baví tak, že vydává jednu knihu ročně.

Některá jeho díla jsou zfilmována.

Na podzim 2016 vyjde jeho nová kniha Dva muži ve člunu.

Konec nápovědy se blíží:

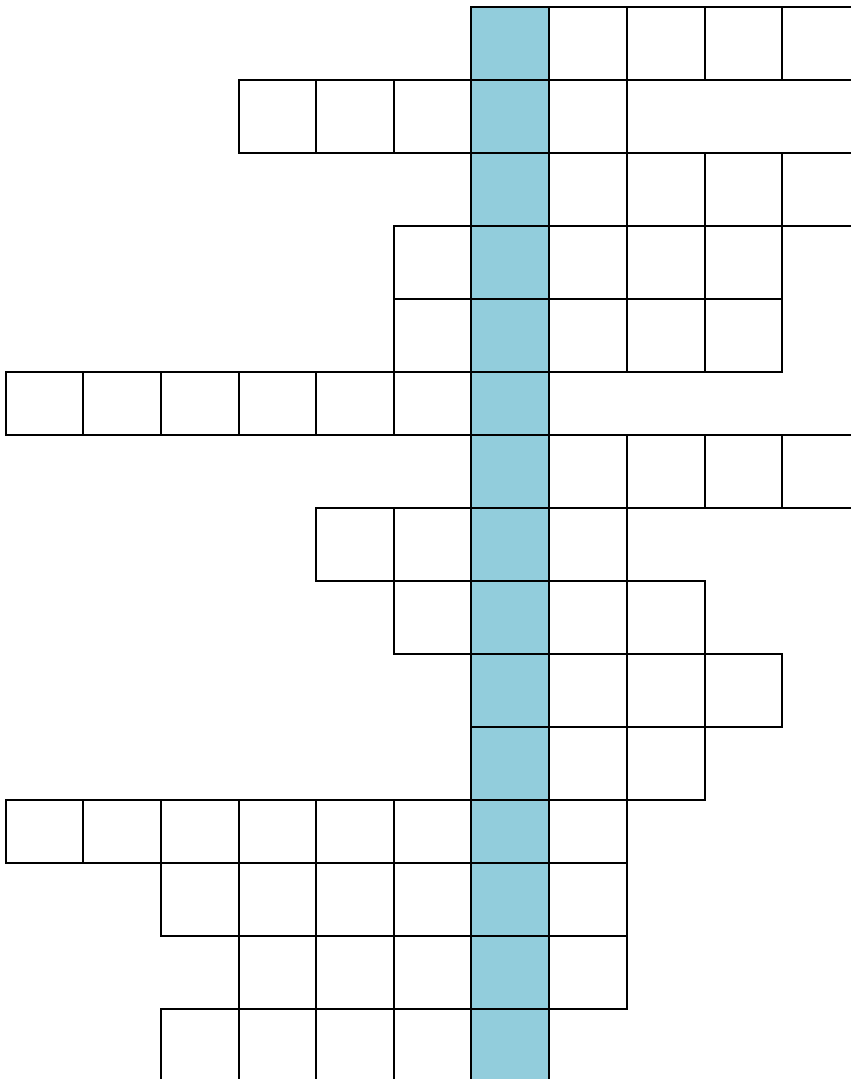
Konec nápovědy:

Báječná léta pod psa

Luštění pro všechny

Tyto stránky pro vás připravili Nicola Fornalová, 8. B, Martin Kohut, Nela Wardasová a Denisa Vrublová, 7. A

Pijeme z něj ráno mléko, kakao, čaj ...

Zmrzlina na špejli

Zelenina, které také říkáme jablíčko.

Oblíbená uzenina, kterou si rádi dáváme v rohlíku.

Mluví jako (doplň).

Rostlina, která nás potěší potěší svou krásou a vůní.

Domácí zvíře, které chováme pro maso.

Roční období, ve kterém se příroda probouzí.

Kdo jinému Kopá, sám do ní padá (doplň).

Chladno

Obytná budova

Událost, kterou oslavujeme jednou za rok.

Roční období, ve kterém se příroda ukládá ke spánku.

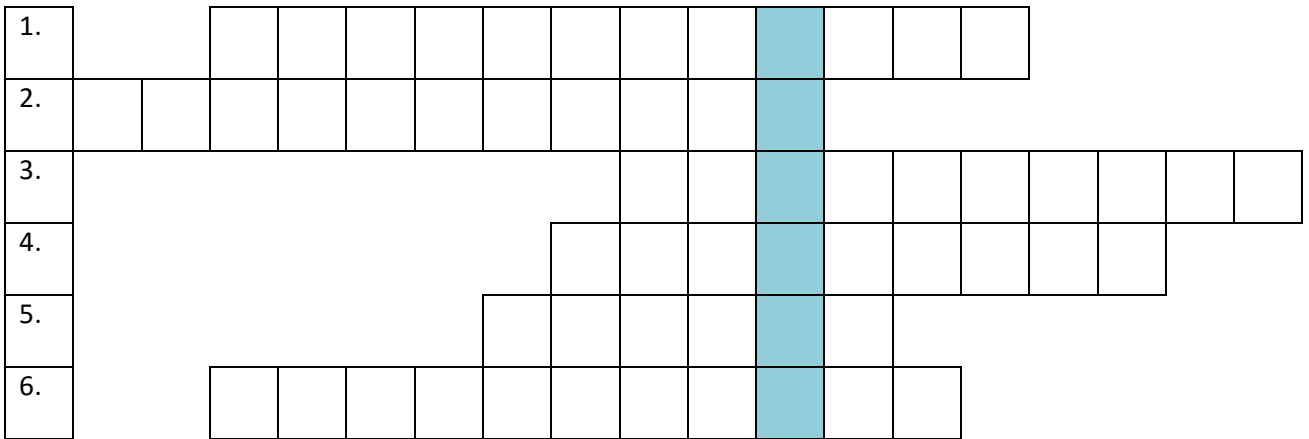
Označení, které nám rodiče dávají při narození.

Rádi je sbíráme, ale pak je mnozí z nás nejí.

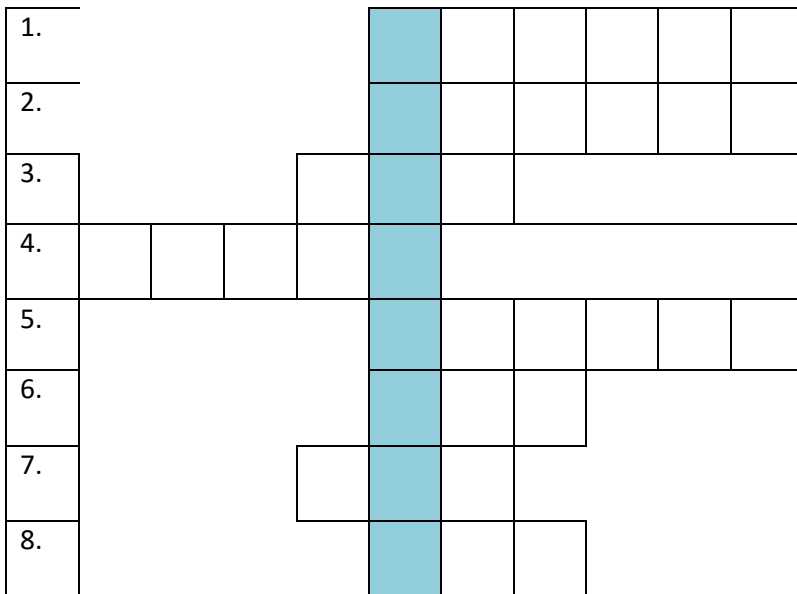
Malý vědomostní kvíz

K vyluštění křížovky a její tajenky potřebujete informace, které jsme uvedli v našem projektu o Karlu IV. Zapamatovali jste si je, znáte je?

1. Který pražský chrám nechal Karel IV. postavit?
2. Jak se jmenovala druhá žena Karla IV.?
3. Ze kterého rodu byl Karel IV.?
4. Jak se jmenuje hrad, ve kterém chtěl Karel IV. uchovávat korunovační klenoty?
5. Jak se jmenoval prvorozený syn Karla IV.?
6. Ze kterého rodu pocházela žena otce Karla IV.?

Do you know, what time is the best of the year?

1. , how are you?

2.

3. He is

4.
Big and

5.
What colour is this umbrella?

6.

7.

8.

Školní časopis Masarykovy Základní školy a mateřské školy, Hnojník 120, p. o.

Redakční tým:

Kateřina Dragošová, 8. A, Nicola Fornalová, 8. B, Michaela Fornalová, 6. A, Silvie Konečná, 6. A, Natálie Kozlová, 8. B, Tereza Novotná, 7. A, Emma Sušovská, 6. B, Michaela Turanová, 8. A, Agáta Unucková, 7. A, Nela Wardasová, 7. A, Marek Witas, 3. tř.

Na čísle spolupracovali:

Martin Kohut, 7. A, Denisa Vrublová, 7. A, Kateřina Bilková, 7. A, Eliška Gorecká, 8. A, Tereza Káňová, 8. A, Alexandra Sikorová, 9. A, Adéla Schlesingerová, 9. B, Miriam Černá, 5. tř., Marie Bijoková, vychovatelka, Bc. Nikola Holovenčuková, Mgr. Magda Luzarová, Mgr. Lenka Plachtová

Fotodokumentaci k článkům o akcích poskytli: žáci a učitelé školy

Editor: Eva Fojtíková, knihovnice

Vydavatel: MZŠ a MŠ, Hnojník 120, p. o.

2. číslo vychází 14. května 2016